

Fénysugár

Evangéliumi hitebrazító és hirtelnyítő folyóirat

Felelős szerk.: Gáncs Aladár ev. lelkész. Laptulajdonos: „Fébé” Ev. Diakonissza-Nőegylet
Megjelenik 1-én és 15-én. Előfizetési ára félévre 27000 K, többes küldésnél 24000 K

Az áldásvétel titka.

Mindennek meg van a maga törvénye. Ahhoz, hogy valahol egy harmatcsepp hullhasson a juniusi tikkadt virágra, a törvények egész seregének kell közre játszani. A hideg és meleg, a párázás és lecsapódás, a légköri nyomás s földünk vonzóereje tartják össze azt a láthatatlan nagy öntözőkannát, mellyel a nyári reggel anynyi üdítő szolgálatot végez.

Van az áldásoknak bizonyos csoportja, mely több a harmatnál. De minden áldás erősen emlékeztet a harmatra azzal, hogy láthatatlan, hozzáférhetetlen, titkos öntözőkannából kerül ki, de mégis meg vannak a maga hozzáférhető, nyílt törvényei.

Négy drága aranykorong tartja össze az áldások titkos öntözőkannáját. Az első — a csendé. Aki nem szereti, nem érti, nem bírja a csendet, nem várhat áldásokat. A csend odaültet, ahonnet jöhet az áldás. Kapujából látom az életem eddigi menetét. Látom jelenemnek teljes képletét, s megérezem, hogy ugyanannál a kapunál kezdődhetik számomra egy új jövő.

A második — az őszinteségé. Lelki érdekességek, érzélem-mozgató élmények lejátszódhatnak sok lélekben. Az élményeink vonatkozhatnak igen nagy dolgokra: Isten igéjére, az Ő országának előmenetelében egy épen most szóban forgó kérdésre. De gyakran nincsenek kapcsolatban azzal, amire épen neked, ép most szükséged van. Úgy érzed, mintha az áldást elnyerted volna, — boldogan mégis haza egy konferenciáról, boldogan számolsz be, hogy ezt és ezt az áldást vetted s az áldás nem bizonyul igaznak, mert nem voltál őszinte. A legcsillogóbbat vetted áldásul, — mintha a buzavirág válogatna a harmatcseppben s azt választaná ki, amelyik nem olyan súlyos és fejet-hajtható, hanem diszító és könnyen mutogatható. A köves talajt juttassa eszedbe az őszinteség hiánya! Máté 13, 5.

Az áldásvétel harmadik titka az Úrra való nézés. Ez a legfelső korong, melyhez az öntözőkanna fogója illeszkedik. Olyan sokszor látunk meg nagy dolgokat, épen azt, amire szükségünk van, de nem tudjuk az Urat látni az áldás mögött. Talán azért is, mert az áldás megérkezése annyi gyönyörűséggel s lázas örömmel tölt meg, azt gondoljuk teljes a siker, s nincs időnk utócsendességet tartani. Megnyugtatljuk magunkat, hogy lelkileg milyen jól állunk, kitűnően működik az áldásfogó készülékünk. S csak később derül ki, hogy valami hiányzott, a felső korong lazán volt az öntözőhöz fűzve s az újabb áldás szívünket az Úrval szorosabbra nem igen fűzte.

Az utolsó korong az áldás-öntözőn az, hogy az áldás végső becsé annak gyakorlásán fordul meg. Ez talán a legalsó korong, a fenékszorító, de ehhez van szerkesztve mindenesetre az a fogantyú, mellyel mi az áldást kézbe vehetjük s meghordozhatjuk. Nemcsak azt kell elmondani tudnunk: „Nem bocsátlak el, míg meg nem áldasz!” Azt is be kell bizonyítani egy-egy áldáson: „Nem bocsátlak el, míg teljesen ki nem használalak.” Fenék-mélységeig csak akkor ürül ki egy áldás tartalva, ha bevittem a gyakorlatba. — Nevezetesebb alkalmakkor sok áldást szoktunk kivánni egymásnak. Pedig nem a sokra, hanem fenékig ürített, gyakorlatba vitt áldásokra van szükségünk. Nekünk is, népünknek s Urunknak is. János 13, 17.

Gáncs Aladár.

Senkisémet véss el azért, mert bűnös, hanem azért, mert Jézust nem fogadja el.

Új élet.

„Mert, ha az ő halálának hasonlatossága szerint vele eggyé letünk, bizonyára feltámadáséé szent is azok leszünk.” Róm. 6, 5.

Milyen felületesen értelmezik gyakran a megtérést! A megtérés nem néhány rossz szokásunk és bűnünk letevését jelenti. Megtérés, az eltemettetni és feltámadni az Úr Jézusban, a mi lényünk tökéletes átváltozását jelenti. A világ gyermeke magának él, Isten gyermeke Istennek. Óriási különbség. Az ember a bűnbeesés óta az *éni* állította a középpontba és e körül forog minden gondolata. A megtért ember ideálja, vágya, célja Istenének élni. Csak hit által jut az ember a megtéréshez. Jézus Krisztus megváltói szeretetére a felelet az ember hite. A régi éned megszűnt és többé vissza nem térhet, mert megfeszítettett Krisztussal. Nem, soha többé nem lehetsz a régi, még akkor sem, ha újra vizsgálod, de jaj neked, ha a hitedet megtagadod.

A mi boldogságunk alapja nem bennünk rejlik, vagy a mi gondolatainkban, sem a mi érzelmekben, hanem egyes egyedül Jézus Krisztusban, a mi Urunkban. Hit által elismertük a mi halálos ítéletünket és aláírtuk azt és a mi ügyünket az Úréval egyesítettük. Életünk minden gyökérszálát kitéptük a régi bűnös talajból és az új életbe ültettük. A mi bűneinket Jézusra tettük és Őt ezért megölték. Mi azonban nem maradtunk a halálban, mi hitetlenség által életre keltettük a bűn testét. Újra elesünk, mert nem voltunk hívek Istenünkhöz és nem viseltettünk iránta feltétlen bizalommal. Holt, eltemetett volt a régi énünk, de mi újra leszálltunk a régi világba és a bűnös test újra feléledt. A mi hitbéli álláspontunkat az életünk kell hogy igazolja. És ez hatalmunkban van, a Megváltó értünk hullott vére adta meg az alapot.

Ha mi a vér alatt vagyunk, akkor a pokol visszariad és az ördög is menekül. A vér erejében való hitben haltunk meg Krisztusban a kereszten. Hála Isten kegyelmének, van szabadság, ki lehet menekülni a bűnből és a világ fertőjéből. Nekem szabad Jézussal menni, szabad csak neki szolgálni és neki élni. Mi Jézussal egybe vagyunk kötve és Ő velünk. Jézus nélkül többé nem élhetünk.

Stockmayer

Amikor igazán el akarok válni a világtól, elszakad a fonál, a mi vele összekötött.

A nyíl.

Egy úr az Atlanti Oceánon utazott. Egy este a fedélzeten állt a hajóskapitány melleit, aki derék, de hitetlen ember volt. Az utas a könyvét a földre ejtette, amit a kapitány felvett és udvariasan visszazaadott. Az utas megköszönte és melegen mondta: „En ezt a könyvet mindennél többre becslöm és nagyon fájna, ha elvesztettem volna.” — „Milyen könyv ez?” — kérdezte a hajós. „Éz számomra olyan, mint az Ön számára a térkép és az iránytű, hogy a hajóját kormányozhassa. Azok helyett használom én ezt a Bibliát, mely az életemet irányítja. És kívánom Önnek, Kapitány úr, hogy mindig olyan biztosan haladjon az útján, mint én az enyémen.”

Tovább nem beszéltek. Egy idő múlva felkereste a kapitány az utasát és elmondta, hogy az a nyíl, amelyet ő látszólag a levegőbe lőtt, célt talált. „Ha Ön prédikálni igyekezett volna nekem, úgy én goromba választ adtam volna, de az a kevés szó, amit mondott, és a mód, ahogy azokat mondta, annyira hatottak rám, hogy nem tudtam többet szabadulni tőlük. Most én is az Ön iránytűjét és útmutatóját választottam.”

A célnál.

Knapp A

Oh jól tudom, látni fogom majd
A mennyei, drága hazát,
S megértem az útát, a bút-bajt,
Min Jézusom itt vezet át.

Olt lábaim már sose lenek
Sem szük, se sötét utakat,
Csak áldom az égi kegyelmet,
És hűn szerető Uramat.

Szerelme erősb a halálnál,
Vérző sebe hirdeti ezt,
Szívem nyugalomra talált már,
Meggébékítő lett a kereszt.

S ha vízszel kezd szélbe, veszélybe,
Csillagtalán éjbe ha von,
Te mennyei sergek vezére,
Hűn őröködöl útaimon.

Hallgatsz a sohajra, keservre,
Fájdalmimat csillapítod,
Míg fenn, örömeinket zengve,
Meglátom dicső alakod.

Ford. Vargha Gyuláné.

Csend.

A sűrű függönyön keresztültörő barátságos tavaszi napfény kellemesen világította meg a félhomályban levő kis szobát, ahová a madarak kedves csicsergése hallatszott be halkán s az utca zaja is csak tompán hatolt a zárt ablakon át. Bent sem zavarta a csöndet senki és semmi.

Senki? Semmi? Nincs egy hang se, ami tiltakoznék ez ellen? ... Nincs. Körülöttem csend van s nagyobb, még sokkal nagyobb csend bennem. A lelkemnek nincs egy zúga sem, ahol a saját akaratomnak egy részecskéje, vagy valami nyugtalanító emlék is meghúzhatná magát, hogy kényünkedvük szerint felüssék a fejüket s mint zsarnokok gyakorolják fellettem önkényes hatalmukat. — Csend van. Igen, teljes csend van. Hálával teli szívemből ujjongva tör elő az ének:

Meggébékültem az Úristennel,
A büntől, tisztán, szabadon
Magam Övének vallhatom.

A szívem előbbi állapotáról a teljes ellentétet mondhatnám el. Minden dobbanásával az egocentrikus életet táplálta s az önakaratot, élvezetvágyat, hiúságot, büszkeséget növelte bennem legjobban. Az ó-szív jól végezte a maga munkáját, mert békétlen, boldogtalan voltam; csendességről szó sem lehetett. Bolyongva kerestem egy szebb életet. Hályoggal borított szemem miatt tévútra kerültem. Lidércfények vontak maguk felé, de egyik a másik után aludt ki előlem. S mentem tovább. Célhoz akartam jutni. A vágyakozásom, várakozásom nem maradt felelet nélkül. Eljutottam a dicsőséges fényvel megvilágított golgothai kereszthez. Megismertem Őt, Aki értem halt meg, Aki értem él, Aki nélkül jártam az életem útját. Itt letettem a terheme az utolsó részletig is s Nála megtaláltam mindent, ami hiányzott.

Most már csak egy hang, egy erő, egy indulat az uralkodik bennem. Minden és mindenkiben Krisztus.

Nem vesztettem semmit, ellenben mindent megnyertem.

Számodra is készen ez atyai hajlék,
Jőjj Hozzá, ismerd meg, ott lehetnél ma még.

Egy diakonissza-tesztvér.

Apróságok.

Aki reggel, vagy délelőtt nem jut az imádkozáshoz és a bibliolvasáshoz és magát azzal vígasztalja, hogy majd este pótolja az elmulasztottat, az hasonló az olyan katonához, aki fegyver nélkül rohan a küzdelembe és este azután leverve és megsebesülve magával viszi a fekvőhelyére a fegyvert.

Köszönd meg a te mennyei Atyádnak, hogy úton útjelzők vannak. Ha kemény fából van is némelyik faragva, mégis megment téged az eltévedéstől.

Hufeland, a híres orvos mondta egyszer: Az embernek köhögnie kell, ha valami idegen anyag jut be a gégejébe; ha akkor is köhögne, amikor valami igaztalan hagyja el a gégejét, akkor a köhögésnek se vége, se hossza nem volna.

KÜLMISSZIÓ

A hasznos orvosság.

A lenyugvó nap sugarai bera-
gyógták egy kis kínai város pago-
dáit. Az egyik kis ház ablakában
egy misszionárius ült. Hosszabb
távollét után tért vissza munkate-
rére és azon tündött, hogy vaj-
jon hogy látja viszont a kis gyü-
lekezetét.

Az ajtó nyílt és egy kínai ke-
resztyén lépett be rajta. Örömmel
üdvözölték egymást. A kínai el-
mondta, hogy hogy várták már
vissza a misszionáriust és így foly-
tatta: „Nézd, nem egyedül jöttem,
hat földimet hoztam magammal.
Amikor te elmentél, még bálvány-
imádók voltak, most az élő Isten-
nek szolgálnak. Akkor még opium-
szívók voltak és úgy éltek, mint
az állatok. Most szabadok és Isten-
t imádják.“

„Milyen gyógyszert használtál?“
— kérdezte az örvendező misszio-
nárius. A kínai a térdeire mula-
tott. „Igen, az ő gyógyszere az
imádság volt — mondta az egyik
az ő kísérői közül — a mi bará-
tunk megtanított arra, hogy Isten
az opium utáni rettenetes éhséget
is elveheti.“ — „És te kérted a
Meváltót, hogy végezze el ezt
benned?“ — kérdezte a misszio-
nárius. „Igen kértem és újra el-
estem, — felelt komolyan a kínai
— majd elmentem ehhez a jó em-
berhez és mondtam neki: imád-
kozom és ennek dacára éget az
opium utáni vágyódás. — Imád-
kozzál tovább — mondta ő. Még
többször fel kellett őt keresnem és
beismerni a bűneimet, de minden
alkalommal újra bátorságot öntött
belém: Imádkozzál testvér, imád-
kozzál és higj Isten erejében!
Megtettem és Isten meghallgatta a
mi imánkat. Széttépte a láncokat,
amik engem újra és újra az opium-

barlangba húztak. Szabaddá tett,
egészen szabaddá!“

„Velem is ugyanígy történt —
mondta egy másik — nekem is azt
mondta: imádkozzál, a mi Isten-
ünk mondja: kérjete és megada-
tik néktek. Engem is imádság által
gyógyított meg Isten ereje, ezért
hívjuk mi az imádságot hasznos
orvosságnak.“

Mi itt nem ismerjük az opium-
szívást, a mi Kínában annyi em-
ber lelkét és testét megöli, de itt
más láncok vannak. Istennek
ezekre is van orvossága!

Érdekes levél.

A canterbury-i anglikán püspök
a következő levelet kapta egy kongo
négertől:

„Üdvözöllek téged keresztyén
Törzsfő! A szolgálid legkisebbike
köszönt téged alázatosan és kér
téged arra, hogy több evangéliu-
mot és kevesebb pálinkát küldje-
tek honfitársainak.

Krisztusi szeretettel: Ugalla.“

OLVASÓINKHOZI

A Fénysugár első évfolyamá-
nak első feléve június végével le-
jár. Kérjük eddigi kedves előfize-
tőinket, akik csak félévre fizettek
elő, hogy újítsák meg előfizetésö-
ket *minél előbb* s igyekezzenek a
kis lapnak új előfizetőket szerezni.
A Fénysugár mellé július 1-től
kezdve újabb mellékletet is csato-
lunk, gyermekek számára. A Fény-
sugár előfizetése mindamelllett a
régi marad: félévre 1 példány pos-
tán küldve 27.000 korona, szemé-
lyesen átvéve vagy több példány-
nyal csomagban küldve 24.000 ko-
rona. Egyes szám ára 2000 korona.
A gyermekek számára való lapoc-
kát külön is meg lehet venni vagy
rendelni, darabonként 200 koroná-
jával. Ajánljuk ezt vasárnapi iskolai
tanítók számára, a gyermekek közt
való eladás vagy szétosztás céljaira.

Tudakozzátok az Írásokat!

Vezérfonal a Biblia olvasásához.

Jun. 16. Ap. csel. 6. rész. A keresztyén gyülekezetben hamar kitűnik az, hogy különböző munkákat különböző egyéneknek kell végezniök, a nekik adatott talentumok szerint. Az igehirdetésre elhivottakat nem szabad megterhelni a mindennapi aprólékos szolgálatokkal, amelyeknek elvégzése azért épen olyan kedves Isten előtt, ha az neki van szentelve és Őt dicsőíti. Nem csak az apostol, a diakonus is lehet hittel és erővel teljes ember, akiben bölcsességnek Lelke lakozik. Milyen biztató, hogy az Úr mindjárt az első diakonusok közül is választhatott ki olyan férfit, akinek orcájáról az isteni kegyelem fényessége sugárzott vissza.

Jun. 17. Ap. csel. 7:1—18. István, mikor kérdőre vonatik, nem sajátmagáról beszél, nem magát igyekszik védelmezni, hanem Isten nagyságos cselekedeteire hívja föl hallgatóinak figyelmét. Akinek szemeit már felnyithatta az Úr, akinek csak valamely tapasztalata is van már a keresztyén életben, az, ha visszatekint akár a maga életére, akár a maga keresztyén közösségének, egyházának vagy nemzetének életére, mindenütt fel fogja abban fődözni a kegyelmes, bölcs, igaz Istennek lábnyomait. S jó ezekre fölhívunk a hitetlenek figyelmét.

Jun. 18. Ap. csel. 7:19—41. A múltba visszatekintve különösképen fölhívja István hallgatóinak figyelmét Mózesre, Istennek erre a nagy emberére, aki általa a fogságból való szabadulást, majd pedig a Sinai hegyen törvényt adott a zsidó népnek. De a Mózesről való bizonyágtétel közben már bizonyára fölmerül István lelki szemei előtt, mint ahogy a miénk előtt is föl kell hogy merüljön az a megragadó tény, hogy Mózes személye csak előrevetett képe volt az Úr Jézus személyének, aki lelkileg szerezte meg Isten lelki népének azt a nagy szabadulást, amelyet Mózes testileg szerzett meg a testi Izraelnek. (25. és 34. v.) S Mózes, a zsidó nép szabadító prófétája, maga is rámutat az eljövendő igazi prófétára, akire mindnyájunknak hallgatnunk kell. (37. v.)

Jun. 19. Ap. csel. 7:42—59. István bizonyágtétele bátor és határozott bizonyágtétel. Nemcsak Istennek nagyságos dolgaira mutat rá, hanem a zsidó nép bűneire is, amelyekkel Isten kegyelmének ellenálltak, azt maguktól elvetették, s zártal Isten haragját és büntetését magukra vonták. Az Isten kegyelméről való beszédet még csak meghallgatja a bűnös ember, de mikor az ő bűneire kerül a sor, akkor felháborodik. Ma is azok a legkevésbé kedves igehirdetők az emberek előtt, akik bűneiket keményen ostorozzák. De erre is szükség van.

Támaszthat az ilyen igehirdetés nagy ellenkezést, gyűlöletet, sőt mint Istvánnál, életébe is kerülhet az igehirdetőnek, de szíven találhat nem egy Saulust, akiből az Úr Pál apostol formálhat.

Jun. 20. Ap. csel. 8:1—25. Az evangélium erőteljes hirdetése fenéig fölzavarja az emberi lelkeket. Épen azért jön napvilágra sok sötét, elrejtett dolog a szívek mélyéből. Saulus egyelőre még annál nagyobb dühvel pusztítja az anyaszentegyházat, a tanítványok üldöztetnek, tömlöcbe vettnek, Simon mágus szívének álnoksága is kiderül. De mindez az Isten országának előmenetelére szolgál. Saulust már kezdi szűrni a szívébe furódott tövis, a tanítványok szétoszlása folytán az evangélium hirdetése sokfelé kiterjed. Simon mágus története minden időkre szóló példa az Isten munkájának szíveségéről, melyhez tisztátalan kezekkel nyúlni büntetlenül nem szabad. Ha Jézus vére meg nem mosott bűneidből, nem várhatod magad számára a Szent-Lélek erejét, s nem vagy alkalmas Isten országának munkájára.

Jun. 21. Máté 9:9—13. Jézus azért jött, hogy megkeresse a bűnösöket, s épen azért a bűnösök közé elegyedik. De nem azért, hogy bűneikben részt vegyen, őket azokban támogassa, hanem, hogy kiszabadítsa őket bűneikből. Mátéhoz így szól: „Kövess engem.” S hová vitt a Jézus útja? A keresztre, a keresztre. Ide kell őt nekünk is követni. A keresztre, hogy Jézusnak onnan aláhulló vére megtisztítson bennünket minden bűntől, s a keresztre, hogy ott a mi ő-emberünk meghalván, éljünk ne mi, hanem éljen bennünk a Krisztus.

Jun. 22. Zsolt. 106:1—6; 40—48. A zselláriró lelkében is ugyanazok a hurok rezdülnek meg, amelyek sokkal később István vértanú lelkében megszólaltak. Isten nagyságának és jóságának dicsérete, s a nép bűnei fölött való kesergés. Megemlékezik aztán az Úrnak méltó haragjáról, de megemlékezik a megtérő bűnösök iránt való kegyelméről is. Mindez mi nekünk is szól, mert Isten tegnap és ma is mindörökké ugyanaz: büntgyűlölő szent Isten, de aki kegyelemmel és bűnbocsánattal hajol le az alázatos, megtört szívekhez.

Jun. 23. Ap. csel. 8:26—40. A Szent-Lélek munkálkodik a szerezcsen férfiú lelkében, mikor arra indítja, hogy kutassa Esaiás próféciájának értelmét, s a Szent-Lélek indítja Fülöpöt arra, hogy elinduljon azon a járatlan úton, amelyen Ő valami munkát akar reábizni. A két férfiú találkozik, s a szerezcsen férfiú vágyakozó, kutató kérdéseire felel a Lélek Fülöp ajkai által s reámutat a megfeszített és feltáma-

dott Jézusra. S míg Fülöpöt, miután feladatát elvégezte, más munkatérre szólítja el a Lélek, addig az ujonnan megtért lelket megtölti boldog ujongó örvendezéssel. Örvendezél-e már azon, hogy megtalálád az Urat? Hát azon, hogy mást is hozzá vezethetél?

Jun. 24. Ap. csel. 9: 1—9. Saulus még rugódozik a tövis ellen, mely szívébe tört, mikor István bizonyágtételének és halálának fül- és szemtanuja volt. De már nem sokáig. Előtte nem csak a Szent-Lélek tesz bizonyágot Jézusról, hanem maga a feltámadott jelenik meg előtte, hogy földre verje és aztán fölemelje. Saulus egészen különleges és rendkívüli feladatra volt elhíva Isten országában. Ő általa nyilvánította ki Istennek Lelke a legmélyesgesebb titkokat, „amelyek el voltak rejtve ősidők óta és nemzetségek óta” (Kol. 1: 26.) s épen azért az ő megtérésének is egészen rendkívülinek kellett lennie. Te előttem, kedves olvasóm, nem jelenhet meg szemelláthatólag maga az Úr, de higgy a Szent-Lélek bizonyágtételének, mely a Pál apostol által hirdetett íge útján is szól hozzád, hogy „a Krisztus meghalt a mi bűneinkért, eltemettetett és feltámadott. Ez által az íge által üdvözülsz, ha beveszed és megtartod.” (I. Kor. 15: 1—4.)

Jun. 25. Ap. csel. 9: 10—21. Ha olyan nagy szolgálatot nem végezhetesz is Isten országában, mint Pál apostol, Anániás szolgálat te rád is lehet bízva. Mi kell ehhez? Engedelmesség és alázatosság. Menni, ahová az Úr küld, s még ha úgy tetszik is a te emberi gondolkodásodnak, mintha a rád bízott dolog értelmetlen és reménytelen dolog volna, alázatosan csekedni, amit az Úr mond. Nem egyszerű eredménye-e ennek a csekélynek látszó szolgálatnak a Saulus szeméinek megnyilatkozása?

Jun. 26. Ap. csel. 9: 22—30. Mennyire nyilvánvaló, hogy Saulusnak tényleg az Úrral volt találkozása, s hogy igazán megteljesedett Szent-Lélekkel! Milyen erő, milyen bátorság, milyen világosság árad ki azonnal egész lényéből, minden munkájából. Mennél őszintébb vágygal, mennél teljesebb bizalommal közeledel az Úrhoz, mennél inkább engeded, hogy Szent-Lelkének tüze áthassa egész lényedet, kiégesse belőled a bűnt, annál használhatóbb esz-

közzé lehetsz az Úr kezében az ő dicső munkájának végzésére, országának terjesztésére.

Jun. 27. Ap. csel. 9: 21—43. A Szent-Lélek hatalmas ereje betegelt meggyógyításában és halottak feltámasztásában is megnyilatkozik az első gyülekezetek életében. Miért gyengültek meg, vagy veszték ki teljesen ezek az erők a mai gyülekezetekben? Mert meggyengült a hit, meglankadt az első szeretet, megfogyatkozott az engedelmesség. Ahol ezek akadálytalanul növekednek és munkálkodnak egyesek életében, ott ma is hallunk csodákról. Istennek Lelke azonban még nagyobb csoda létrehozásán munkálkodik, Isten gyermekeinek elkészítésén az Úr eljövételére.

Jun. 28. I. Pét. 5: 6—11. Most a megalázkodás ideje van, a felmagasztaltás idejét csak az Úr tudja, s ő fogja elhozni. Ez is azok közé a gondok közé tartozik, amelyeket teljesen ő reá kell vetnünk. A mi dolgunk, hogy vigyázzunk, higgyünk és ha kell, szenvedjünk. Így végezheti el rajtunk Isten az ő csodálatos munkáját.

Jun. 29. Zsolt. 107: 1—15; 23—32. Kinek ne volna oka az Urat dicsérni és kegyelmét magasztalni? Az életnek legkülönbözőbb körülményei Isten jóságára és bölcsességére mutatnak reá, csak megnyílt szemek kellenek annak meglátására. Szomjuhozó szív, éhező lélek megtalálja az Urnál a maga meglelégítettését. S a meglelített szívből és lélekből hálaadás fakad. A megalázott szív Istenhez kiált. Ne félj a megaláztatástól, a szenvedéstől. Ut az, amelyen szíved odafordul a kegyelem Istenhez. Fordulj oda, s megcsendesednek körülöd a habok.

Jun. 30. Ap. csel. 10: 1—23. Ismét egy megragadó példája annak, hogy Isten Lelke hogy kezdi el a maga munkáját egyszerre két emberi lélekben, akiket összeköttesbe akar hozni. Az Istent kereső Kornéliusnak rá kell találnia az utat megmutató Péterre, s Péternek, a zsidók apostolának, minden előítéletől meg kell szabadulnia, és mennie kell a pogány Kornéliushoz, a tisztátalanhoz, aki előtt bizonyágot tenni az Úr Jézusról neki adotto feladatul. Milyen hűséges az Isten szent Lelke a maga feladatának elvégzésében! Bár mi is mindig hűségesek lennénk, mikor bennünket akar felhasználni!

Vargha Gyuláné.

Turisták éjjelre egy menházba tértek be. Éjjel hó esett és reggelre vastag hólepel borította a tájat. Mikor reggel kiléptek a ház kapuján, az egyik így szól a vezetőhöz: „Valaki az éjjel erre ment, egy lábnyomot látok.” A vezető

gondosan megnézte a lábnyomot és így szól: „Nem egy ember, Uram, hanem többen.” Az utasok pontosan a vezetőjük lábnyomába léptek. Így tegyünk mi is! Ha az Úr Jézust választottuk vezetőnkül, az Ő nyomdokán haladjunk!

Kiadóhivatal: Piliscsaba—Klotildtelep. A kiadásért felelős: Pauer Irma, diakonissza főnöknő „Fébé” Ev. Diakonissza Anyaf. az Nyomdájának nyomása, Piliscsaba—Klotildtelep. Felelős vezető: Fekete Géza.